

© ٲٲٲٲ ٲاٲٲ آٲ ٲوشتوٲ ٲون ٲونءى ء

ٲٲٲ ٲٲوانه ءٲٲٲ اسه
ٲٲٲٲ ٲٲٲٲ

ٲٲ: ٲٲٲ ٲٲٲ
ٲٲٲٲٲ: ٲٲٲٲ ٲٲٲٲٲٲ
ٲٲٲ ٲٲٲٲ: اءاره ”ٲٲٲٲ ٲٲٲٲ ٲٲٲٲ“
ٲٲٲٲ: اءمه اٲٲ ٲٲٲٲ
ٲٲٲٲٲٲ: ٲٲٲٲ ٲٲٲٲ

ٲٲٲ: 2023

ءانه: 500

ٲٲٲ: 500 ٲٲٲٲ

Kapot Deewana O Chukk Ase

Balochi Poet: Muneer Momin
Brahui Translation: Naeem Baloch

Copyright ©. 2023 1st Edition

Printed By:
Altaf Press Karachi

Price:
500.00 PKR

Published by:
Otaak Makuran

ISBN: 978-969-2225-07-6

پن آٽ

”کفایت کرار“ ناکہ اوبلوچی وبراہوئی ادب ناگمین آباریمء تینا کوپہ غاتا تخاسک

و

کناجیجا ”افشین بلوچ“ ناپن آکہ اوکنے آداؤ غار آنبار مہربانء

ترتیب

9	ای میر مومن ناظم آتے اتھے مٹ کرے ٹ؟	1
13	کپوت دیوانہ چک اسے	2
15	سمو نے انت دوست	3
17	نن وچراغ نا نیام ائی (1)	4
19	بادبان	5
21	سفر	6
22	دیوانہ غایات	7
24	زروان	8
25	ودشت	9
27	تہار می	10
28	روشنا غایتی	11
30	غنائام ائی تحو ک آجک	12
32	نظم	13
33	آسمان (1)	14
35	در ملک	15
37	زمین	16
40	نُغ	17
42	شار	18
44	زندگی	19
48	ڈس	20
49	بورانگا خنک نا با گل	21
51	چکدہ	22

55	نی امر شیر قفسہ؟	23
58	بگ کنوک آرواج آتاسیمائی	24
60	کنے جر آستون مہرء	25
62	نظم آتا خلق	26
64	گڑاس گلہ	27
66	توبے وگدو	28
67	ڈب	29
69	ن چرخ نانیامائی (2)	30
71	نغ تیان پیشن	31
73	بریزی ظلم و بندغ مرین	32
75	دیگر ناکمال	33
77	خوکی	34
79	وخت انا کلرک	35
81	گوہر ولوز	36
83	ن دلانچ آن جتا مروک و نغ اس	37
85	سرمہ دان	38
87	گنڈا سے ٹی تفوک زمانہ	39
88	مورینک آک وخت انا کتارء	40
91	دیر انا دیدار	41
93	توار آک برف قیسو	42
95	چولی تاساز	43
97	غنا غم	44
99	انتظار	45
101	نرخ	46

ای منیر مومن ناظم آتے انتے مٹ کرینٹ؟

شاعری آنت اے؟ دابابت اٹ بھاز شرہ سنے بھاز آتھو ریک بسنو، ولے داسوال ناوردندی سرجمی آٹ بیتے۔ غٹ چاہندار آک تیتا عقل و فہیم اتار دات شاعری، معنے کریو۔ سرجمی آٹ کس اس دن، ہیبت اس کتنے کہ نن اودے حرف آخر تگن۔ ہندن کہ قدیم ایرانی چاگر دات مخلوق شاعر آتے پیغمبر نکانے، و شعر آتے غیب آن بروک، کلہو اس دہرا شرف و عزت پیغمبر آتاسنے ہو شرف، او شاعر آتے تسو۔ مست اتانا ایمان سنے شاعر کہ شعر اس تینے گڑا او فاقیال سنے کہ داغی ہیبت، دافنازی آایمان انگ غبی طاقت نازی آایمان انگ۔ خیر داہیبت، آگہ کس اس بندغ آتاسادی پاپے یا ناچا ہنداری تو اورد مفروانتے کہ انسان اسے وار اس اسے گڑاے آست اتا سخت اٹ باور کرے گڑا اودے کس آانگ کن کہی عہد آک درکار مرور۔ دا ہیبت اٹی چھ شک اس اف کہ شاعری اسے علم اسے غیب آن تروک، طاقت اس آف سنے دا مخصوص گڑا اس بندغ، بشننگانے۔ علم بیرہ کتاب آتاخو انگ اف انسان نا تجربہ، مشاہدہ، مختلف بندغ آستون ملنگ اودستون تعلق تنگ، غور و فکر اسے گڑاے تیتا مغز اٹی تولفنگ ووار وار اونا ریاضت، کنگ ناپن۔ کتا دا ہیبت اتا مطلب اسل دا اف کہ اسے شاعر اس چ مطالعہ کپ یا شاعر اسے کن مطالعہ اینو ناوخت اٹ ضروری اف یا شاعر آک مطالعہ کپہ ولے اینو آن ہزار یا پنج سد سال مست نا پیر انگاک پہوال مسنولے اوقا ہیبت آک اینو ہم یک ونک، سنے ادا سکول اس خنانو سنے مدرسہ اس ولے اوقا ہیبت آک سنے اسکان سر مسنو

انتے کہ اوقات تجربہ، مشاہدہ منے او گڑا تازی آغور و فکر کرینو تینا مغزہ یلا نگانو اینو ناوخت اسکان اوقات ہیئت
 آک مثال و پنت و ننامون آو مستی ہم اوقات دا ہیئت آک نابر وک آنسل انامون آسلوک پنت مرور۔
 تو ہیئت دادے کہ ای انت اکن منیر مومن نا نظم آتے مٹ کرینٹ؟ کنا خڈک آشاعری یا ادب اسے ہندن و
 بت اسے کہ شاعر یا نوشتہ کار ادنی روح شاک اودے زبان ایک یا ہندن و احساس، مارشت اسے کہ انسان
 تینا تہہ انا توار، فکر، علم، چاہنداری و ہنر کاری اٹ لوز آتینی پڑک و شکی یک۔ یا ادب اسے ہندن و احساس و
 مارشت نابت اسے کہ بند غ تینا فکر و ادنی پڑک و لوز آتے زبان بشک۔ لوز آتادرو شم اٹ تینا خیال و ایلو
 مخلوق نامون آتو تفک و ہیئت کر فک۔ منیر مومن تینٹ جاگہ اس شاعری و ادب نابار و اٹ پاک "شاعری یا
 ادب ہیئت و چچی نانیام اٹی ہمو، شکن انگا کسر اسے پاسو اس تے چاہنداری نا خشک آچشمہ و ایلو پاسو تے گتو کی نا
 جہنم۔ آگہ شاعر داپاسو مرے گڑا چاہنداری و ایلو پاسو مس گڑا گتو ک اس پاننگ۔ شاعری ہندا پل صراط آ
 سلوک تینا کرد و پور و کنگ نا پنے۔ کس اس دادے ازم ہنر اس سرپند مر یک فرض اسے، آگہ مفک فرق اس
 اف۔ دا ہیئت آن سامتک کہ منیر مومن شاعری و چاہنداری، علم و ازم ہنر نا دائرہ آن پیش خیال کچک و ادنا
 کسر تینا شعبہ ٹی سفا و سدھا۔

تخلیق ہر وخت و دور اٹی منے دا ہیئت آن باید و کس نم من مفا انتے کہ قدرت انسان و عقل و فہم تسنے پدا
 انسان ناودی منگ تون اوناویل و جھیر غاک ہم اریر ظاہر انسان و تینا اُست انا لار و شولنگ کن اسے وڑ اس
 ہم درکار۔ ادب انسان تون گنڈوک و ادب آن پیش منگ انسانی زندا کن نا ممکن۔ انسان تینا اظہار و ادب
 اٹ مختلف طریقہ اٹ کرینے و کنگ و چاہے او شاعری مرے یا مست انا دیو، جاتو تاکہ غاک یا مثل و وساہت
 یا چاچاک۔ ہر دور اٹی تخلیق نا داکسر راہی روان منے۔ دا ہیئت آن کس انکاری مفا کہ اینو دا موضوع نازی آ
 نوشتہ منگ و انا نازی آمہالو ج اس نوشتہ متنے۔ نوشتہ بناغان ہلیس اینو اسکان ہر موضوع نازی آ منے و لے
 ہیئت دادے دیر جوان نوشتہ کرینے دیر جوان لوز آتے سراغینے، تینا تخلیق و زیبا و مخلوق نامون آپیش
 کرینے۔ لوز آستون اوار تینا خیال و سینگار کرینے و تینا شعبہ تون ایماندار منے تینا ازم ہنر و تینا خیال آن شیف
 کتنے۔ انتے کہ ہر گڑا کس اس نوشتہ یک تو باید و ادا ہیئت و تینا مغزائی تو لے ہر گڑا غا و قلم ہر فینے او گڑا
 مہالو ہم نوشتہ منے آگہ اودے ہو گڑا و نوشتہ کر وئی گڑا دا ہیئت و ج است آن دپ کہ دا گڑا و اودے ہندن
 پیش کر وئی کہ کس و درک لپ کہ دامہالو نوشتہ منے۔ اسے پوسکن و رنگ اسے ٹی تینا تخلیق و مخلوق نامون آ

اتے ویتنا از مکاری و نشان ایستے۔ تخلیق کار باید و اسے وخت اسے ناسوج و غلط اودے ہر دورانی باید و اونا تخلیق زندہ کے۔

ہر اتم ای داکاریم و شروع کریٹ گزائے آن مدام گزاس سنگت ہند اسوال و کریر کہ فی منیر مومن ناظم آتے انت اکن مٹ کنگ اُس؟ ای ورنہ دی خنگ نا جاگہ غاچی و جوان نکاٹہ۔ ولے اینو کنا خیال پاک داسوج اناورندی خنگ لازمی و۔ ادب تون کنا تعلق اسکول نازمانہ غان ارے اُرائی کس اس انٹر میڈیٹ آن مستی خوانتے ولے ولد اہم چندی ادبی وایلو رسالہ غا صاحبت کئے اراغان رسینگانے۔ کالج ناوخت آادب تون کنا تعلق دے پے دے گیش مس چندی ادیب آستون درستی راستی مسن شوق و دسا کرے۔ اراہنر ارشازدہ ٹی وخت اس کئے براہوئی ادب خوانگ ناشوق تما گزادکان پد کئے ہند اسامس کہ براہوئی ادب ائی اسے نزوری اس ارے براہوئی ادب ہموڑے سلوک منے انگہ ہموڑے سلوک و۔ مستی کام خلنگ اف گزامچٹ مچٹ نوشتہ کریٹ وایلو ادب آتیاں ترجمہ و شروع کریٹ۔ ولد کئے خیال بس انتے ای بلوچی آن براہوئی وبراہوئی آن بلوچی ٹی ترجمہ کیر تاکہ ہر اخالی آجاگہ و اوپر مرے۔ ای مچٹ مچٹ بلوچی آن براہوئی ٹی ترجمہ کنگ و شروع کریٹ ولد گزاس استاد حوصلہ افزائی کریر کئے بھلوکاریم اس کنگ ناسلاہ و تسر۔ منیر مومن ناظم اس ترجمہ کریٹ تواد کئے مچ آ نظم آتا ترجمہ ناپاریر۔ منیر مومن ناظم آتا ترجمہ کنگ کن کن چٹکوکاریم اس الودا کاریم کناقد آن ہم بھلوکاریم اسے ولے ای وخت اس منیر مومن و خوناٹ اونا ازم، اسلوب اونا خیال و بیان کئے مجبور کریر کہ ای اونا شعر آتے مٹ کیو۔

منیر مومن ناشر آتا مٹ کنگ نا بھلا سوب داہم ارے کہ منیر ادب نادنیائی از مکار، ہنر مند اسے او خیال آ بیرہ زور تحنیک اونا اسلوب بیان غٹ آن جتا۔ منیر و ساء کہ کئے ہر احساب آشعر نوشتہ کروئی و ویر کن کروئی و واٹ وخت اسکان۔ منیر نارہی آگزا اک تینا اصلی معنے غان پیش تموک و اوقا اسے معنے اس اف۔ اسے وار اس ہندن ای منیر مومن آن ارفیت خواجہ چراغ و فی سخت تینا شعر آتیی اتیہ دانانت معنے و؟ منیر پارے دادے معنے بایدے نم کیو کن تون تو دانا معنے ارے ولے آگہ ای معنے کریٹ تے گزاد و مزہ تے سلہر و۔ منیر مومن نارہی آچراغ بیرہ چراغ اس اف زیبائی اسے، خاص و بندغ اسے کن اف پرک، ٹیبو، روشناغا پتی، دریاب، لالچ یا بیڑی داغٹ گزاک چیدہ و داغٹ ہندن و چیدہ و کہ منیر مومن خواہے ہم دانتیان تینے کنگ کنگ کپک ولے منیر مومن نارواٹ او وخت وخت داچیدہ غاتے پرنگ ہم۔ منیر مومن شعر و نظم

آتا خلق اس آباد کرینے ولوز آتے بادوی تسنے دا خلق ائی ہر کس اسہ وار پتریکا ولد ادا خلق اتنا بیائی تا سحر آن
 ٹین ٹین تنگ کپک۔ منیر مومن تا نظم آتے مٹ کنگ تا اسہ سوب اس دا ہم ارے کہ منیر مومن بیرہ ولوز
 آتا چرخ کشیک بلکہ از مکاری تا نیام ائی سلوک ہر ولوز اداکاری کرک۔ ہر اہیت، ای مہالو پاریت کہ
 براہوئی ادب گام خلنگ اف یا سلوک، دا کنا ذاتی خیال، دا گڑا، ای احساس کرینٹ آگہ کس اس کن تون دا
 ہیت آ اتفاق کپک دا ادنا حق، ولے دا کاریم، ای منیر مومن تا بیرہ شعری قد و بالا دو شعری بھلنی تا حساب آ
 کنتنٹ بلکہ ای دا ترجمہ، ہند خاطر آن ہم کرینٹ کہ کئے براہوئی بولی تون مہر ہم ارے ای خواہہ براہوئی
 ادب و زبان ہم مستی ترقی کیر۔ تا براہوئی نوشتکار آک مستی گام اس ہر فر شعری، بیرہ شعریا خدائی داد اس
 نکلیں خیال اتون ادار شعری ازم و ہنر آ ہم زور ایتر۔

داکاریم آخری کاریم اف ونے کہ ای داد عوی، کیوہ کہ ای بہترین دا نظم آتے مٹ کرینٹ۔ ای بیرہ کسر اس
 مٹنگ تا کوشت ائی اٹ، مٹنگ یک داکاریم آن پدین اسٹ اس برے داکاریم آن و دایلو ادب آتین جوان و
 کاریم اس کے۔ منیر مومن تا نظم آتے مٹ کنگ اسہ آسان و کاریم اس اف دابلکہ مش آن ہم کین و کاریم
 اسے کنا داحس و قد اس ہم اف ای دادے کچین پاوولے ای تینے آن سخت بھاز کوشت کرینٹ داکاریم
 کچین آن کچین کنگ تا۔ داسہ دا کتاب نمادوئی و داکاریم احس جوان سنے دانا فیصلہ، نم خوانوک آک
 کروڑے۔ گڈ سراٹ ای تینا ہود ستخواہ تا اُست اتا، ب اٹ منتوار اُٹ کہ او گام گام آدا کتاب تا مٹ کنگ
 ائی کنا حوصلہ افزائی و کرینو ہر گام آیتا اُستخواہی و درشان کرینو۔ ای منتوار اُٹ فراز برقت، نوشین قبرانی،
 اقصین بلوچ، سراج ساگر، احسان اصغر، احمد ابن سکینہ، نبیل ارمان، عامر صالح، رحمت رحیم، کریم زیب،
 عطا اللہ بلوچ، (محمد بلوچ، نیکشمر، مغربی بلوچستان) دایلو غٹ دستخواہ تا و خاص کر خواجہ عبدالرزاق ابابکی
 (ہفتی ستار) براہوئی اخبار تا ای بھاز منتوار اُٹ۔

نعیم بلوچ

5 ستمبر 2022

کپوت دیوانہ ء چک اے

کناخن تا آدینک ائی

گنوک اس بریک کو گڑ ویک

کس خنپک

”کپوت دیوانہ ء چک اے“

ہیت کیک و بھاز دانا مریک

اگہ دنیا کپوت ناشاہدی اس کڑزک

گڑ ابن

ای داپیرنگا امرودنا سیحائی

انتظار ناگٹ ائی رُدفینٹ

ای ہم چادہ
داسوز آ لشکر گاہ ناچادر
دِنا تَغ تا دِتر تون رنگ مٹ کیک
دادے ای خنائٹ
کہ مَسْت آ در یاب دِنالار آ اُسْت انا چول آقتون
تین کن پڑی اس پٹنگ الی
کناقد انا ہیئت الے
کنا بولی بیرہ ناپونوک آپازیب نافرمان
کنا خرنیک آتے تینا دیوال نامون آٹنگا
ولے دنیا۔۔۔۔۔
داسوز و ملگزار آدڑد آک
داپراہ و شابیت آٹمک
کہ دنیا
داد نیا خڑک بریک و
بیرہ کپوتی ء دیدہ اس بچک
ہندا وخت آکناخن تا آدینک الی
گنوک اس بریک کو گڑو کیک
کس خنپک

ما اهل احادیث
میں سے ان کی لائے خیر
نہایت میں اب تک ہیں
آنکے میں ہیں

وہت میں ان کی
سختی میں ان کی
میں سے ان کی
نہایت میں

سمو نے انت دوست
میں سے ان کی
میں سے ان کی

وہت میں ان کی
میں سے ان کی

سمو نے انت دوست
میں سے ان کی

وہت میں ان کی

میں سے ان کی

وہت میں ان کی

سمو نے انت دوست؟

دا خلق انا گور بام ناتھو

یا جمر آتا گو فوک آدیگرناست

سمو نے انت دوست؟

سمو آگہ تو بے نا

منہ ٹی دریچہ ناجا گہ غاتخو

نی انت پاسہ؟

سمو نے انت دوست؟

سمو اے استارے آگہ
آئیونے کن لالچ اس جوڑ کیو
دریاب نامب انکا خلوت تون
سر ہلوس بروس کنے آ؟

سمو نے آنت دوست؟
اینوپگہ کنے اُست پنت ایتک
نازیبائی ہر فوشئیر اس جوڑ کیو
ودگر تون

چک آتا ولر نابا ہوٹ کیو
چک آک ہم نازیبائی کن شئیر وباگل پار
ای خفتورو

سمو نے آنت دوست؟
دا خلق انا گور بام ناتھو
دیگر ناست، تو بے نادر پیچہ
استار انا لالچ یا کہ

چک آتا تواراٹ
نازیبائی ناشئیر وباگل
سمو نے آنت دوست؟

آسہ نمبہء آجوتی اسے

ہندن کہ دم درینگلوک و بندغ اس

تینا خلق اناؤکت و ملنگ آن مُست

چو کاٹ انا مون آگڈے

نن و چراغ نانیام ائی

پرک ناپڑہ اس

ہندن کہ ای تینا دو و مریفیٹ

خلوت آنبار کنادلدست آتوس

وای دے ٹک آن مُست

نن و چراغ نانیام ائی

زمین و روفہ تسٹ

نمب انگا آجوتی و پرک ناپڑہ و

تینا دعائیٹی بیغاٹ

نابت اس جوڑکننگ خواوہ

انتے کہ نن و چراغ نانیام ائی

انت اس کہ آرے --- کناء

حاصل ہوا ہے یہ سارا پورا ہے

نہیں

نہیں اس لیے کہ اتنی بات ہے

چلتا ہے

نہیں اس لیے کہ اتنی بات ہے

نہیں

نہیں اس لیے کہ اتنی بات ہے

نہیں اس لیے کہ اتنی بات ہے

نہیں اس لیے کہ اتنی بات ہے

نہیں اس لیے کہ اتنی بات ہے

نہیں اس لیے کہ اتنی بات ہے

نہیں

نہیں

نہیں اس لیے کہ اتنی بات ہے

نہیں اس لیے کہ اتنی بات ہے

وہاں منت کہ تانتا تہش

خبر کہ آیت آگ بال کیر

ای تانتا تہش کہ تانتا تہش

ہر اوخت آگ بال کیر

ہندون و سارا اس کتا کتا کتا

ہندون کہ چٹوک اس تانتا تہش

ہندون کہ بیک اس تانتا تہش

وہاں

ہے کہ منت اس بیک

دریاب،

دبا دبان¹ تانتا تہش مروک و شاہدی اسے

وزمین رخت آتا برام ائی

1 دبا دبان: لالچ انا موچ و پارہ ہر اتہو انا مون و ہز سک۔

تہوانا پاروک ء شئیر و باگل اسے

نی ہر ن

ہمو وخت انا او میت اکن تو لوک اس

کہ تہو خاچے

ونی تینا آرمانتے چک اس کیس

و بال ایتس

ای تینا ملاسی نانو شتہ ء خوانگ کن

تینا چراغ آتے دڑ فینٹ

ولے ای داہیت ء چاودہ

ہر اتم دابا دبان بش مس

دریاب تینا چلک آتے

در ملک کیک

نی ہم چاسہ

ہر اڑے کہ چک آک بال کنگ آن دم درینگرہ

ہموکان زمین ہنامریک

سفر

داڑان مُست کہ ناخنتا تہٹی
خاچوک آپوت آک بال کیر
ای تینا ملاسیء ادیرہ اس جوڑ کیوہ
ہر اوخت آئی نے ہر وہ
ہندن ء ساز اس کنا خفتا تمک
ہندن کہ چٹوک اس نالے مش تیان
ہندن کہ بیرک اس تہوانا شئیر و باگل تے شوکار کے
ولے کنا ملاسی
نئے کہ مش اس مریک۔۔۔۔۔ نئے چٹوک اس
نئے کہ بیرک اس
وخت اس ناخنتا تہٹی خاچوک آپوت آک
دا ادیرہ نازی آن بال کریر
گڑانی تینا پازوار آتے متکن کر
وای تینا خنتے مُوشکوه

نہ ہوتا تھا نہ تھا نہ تھا
 نہ رہا نہ آت نہ آت نہ آت
 نہ رہا نہ آت نہ آت نہ آت
 نہ رہا نہ آت نہ آت نہ آت
 نہ رہا نہ آت نہ آت نہ آت
 نہ رہا نہ آت نہ آت نہ آت
 نہ رہا نہ آت نہ آت نہ آت
 نہ رہا نہ آت نہ آت نہ آت
 نہ رہا نہ آت نہ آت نہ آت
 نہ رہا نہ آت نہ آت نہ آت

دیوانہ غایات

نایات اینوپگہ دیوانہ

ہر اتم ای رخت اس سیل کیوہ

رخت اسے ناتھٹی بریک تینے ڈکک ولڈک

جینگ² اس تینا خا ہوت ۽ خوا فنگ نس

کنے دوست بس

دم اسے آن گڈ خنٹ

نایات جینگ اسے ناتہٹی ساہ کشنگ نس

نن کہ پیر مریک

گڑا ای اودے ہر فوہ مٹہ ٹی ٹنگوہ

ولے نایات استار آتے ٹنغ اکن ایسپک

واستارک خد آن کشوک آچنا غا نبار ہو غرہ

نایات اینوپگہ دیوانہ ۽

کنا اُست خواہک کہ

ای تینے آن مروتو لو کپوت اس جوڑ کیو

ولے ای چاودہ

داگنوک بال ایک تا

وولد اگدوتا

کور انگا خنک کنتون درمان مفسر

جینگ: چکو چک اسے بھارت جا کہ غا چک ام پارہ مل۔²

زروان

ہر اتم کہ فی کئے تنویسہ

ای نے دعائیاں بار

تینا خلق انامون آر دفیٹ

وتینے اُست آن دریٹ

کرن اسے آن پد

فی داکان گدرینگاس وکنے پاریس

”اگہ دابے توار وکڑمب آدریاب ائی

چُنکو چک اسے نارینگ انگ کن

زروان اس جوڑکنگ کریس

گڑاکنے توار کیس۔“

ای تیناچارما گنڈ

خنتے ہڑسوه

چچ اس آف

مُربیرہ آسہ دعا اس خنوه پند خلنگ

وار اس رخت اس مریک ووار اس زروان³ اس

زروان: جزیرہ۔³

زندہ ہندن مکتب اس جوڑ کرینے

کہ اوڑے ہر وخت

کنے ہنداخوا افنگ مریک

کہ ای تینا توک آزندہ

زیبائی ناسیم آن پٹین تدیٹ

منگ یک

ای دا کوڑی نا اولیکو بند غ اٹ

کہ کنے کنا پگہ نا غم اف

(اودے طوق اس کرینٹ

نامبرہ بیر فینٹ)

کنے کنادر و نا بے رنگی

بیسرک کرینے

داسہ کنا ہنداخوا ہشہ کہ ای

اسہ وار و لد ا

تینے نا ٹمب آن و دی کیو

تہار مئی

استوای تنیا سٹ
ود اتنیائی اُست آن کا ٹم سٹک
نن پین تارمہ مر یک
استو ن بھاز تارمہ نس
تانکہ نادر اخی ناگور بام اسکان
ای باکس ناتلی تے لگسا کریٹ
نن ولد اُستیء
واینو باکس ائی تلی آف
مچٹ مُستی بر
کہ نارنگ و شوخی ناگوہر آتے
تینا خالی آباکس ائی کیو
نن انگہ مُستیء
وتنیائی اگہ اُست ائی دڑنگء
بھاز تارمہ مر یک

روشنا غاپتی

دائمر روز۔۔۔۔۔

ہندن عزیز یاء اُرا سے

کہ بندغ داڑان بیستمگ، اُست آن دیک

زندگی-----

خدا ناخیرات کروک آ

موسم تیان اسہ موسم اے

و عشق-----

خدا نا اراغان دزوک و چراغ اے

کنے جتو نا غنا تہی

ہمو بے گدہ غنا پتی نا تام ہج یات بک

ولے ہمو دزوک آ پتی نا تام

کناز نا ناہنن آیات گیریء

ہر اتم نے خنہ

ہندن گمان مریک کہ

خدا نا، سنکین آن

بڑز و رخت اے آن

روشا و پتی دزنگ ائی اٹ

حاشا له وسامع من القضاة

مکتبہ اسلامیہ لاہور

سجلات لیون و نولین و نولین و نولین

مجلس آستان قدس

وہ ایک تیراں شیخوہ

مفتی محمد رفیع

ماہنامہ نوائے نسو

خفتانیاں اٹی تھوک آجنگ

اینو پیگہ فی ہندن مرنہانس

کہ استارک کنے آن خرک بنگء

دادنیا۔۔۔۔۔

ہزار وار نانشہ و بشخندہ غاتے

کن کن وار اس پھل، وار اس روشنائی اس

و وار اس ساز اسے ٹی بدل کرینے

ہنداد نیا

ناملری آن جنگ اس ڈک تسنے

و کناختا نیام اٹی تھانے

داجنگ ڈریفنگ مفک

ونے کہ ٹیکی کنگ مریک

بیرہ داجنگ آن ٹرنگ مریک

داسکان کس

تینا پیشانی آن ٹرنگ اٹی سہب ختنے

اینوشام انا ای استارتے سئی کیوہ

کہ نی

پری تاجوڑ تیا لچوک ء شیر و باگل اسے اس

وای نے تینا ختنایام اٹی نوشتہ کنگ خواوہ

نظم

دازندگی کُھواسے
 کہ موسم اس دو بہ دوسر کنگے
 نئے کہ نن خلوت اس دسین
 نئے چراغ اس بال تن
 دا تُغ ہفت نن ہمو وڑ بریک
 ای آسمان آ
 نئے استار اس پٹوہ نئے کپوت اس
 بیرہ موسم ہر وہ
 موسم ناتہی تُغ اے
 تُغ انا تہیٹی دریچہ
 ودریچہ ناتہی نی

آسمان (1)

ہر از دے ای نے خنٹ
کنے گمان مس
داشار کنا خنٹا تہٹی خڑوک بنے
ولد ادا حوال کہ
غٹ شاریتنا استارتے
ناخنٹا تہٹی پٹنگ نا کوشتہ کنگہ
کنا اُست خواہس نے دا حوالہ ایتو
ولے فی پار لیس
ہر اتم نا خلوت آتا پڑہ غاک توام سر
نا آسمان نادلدست آتخوک مرو
ولے داڑان مُست
دامون ایمون نائرو پڑ آک
نا پیشانی آسلور
فی کرار مر

اگر رخت آتا کیرغ آن تموک آ

پوشکن آپن آتے خناس

کہ ولد اخرن منگء

گڑاچ پاپس

ای کرار مسٹ

ہج پاتوٹ

ولے کنے آن مُست

ناخلوت آتا پڑہ غاک توام مسر

ونا آسمان

نادلدست آتخنکا

داسہ نی کنے تینا

تختِ روان نا کُڈائی جانہ ایت

تانکہ ای نے

ناہم رنگ وہم عمرء

استار اس نشان ایتو

نات ایوانہ دہلک

تہلہ آنا دہلک

نات ایوانہ دہلک

نات ایوانہ دہلک

نات ایوانہ دہلک

نات ایوانہ دہلک

نات ایوانہ دہلک

نات ایوانہ دہلک

نات ایوانہ دہلک

نات ایوانہ دہلک

نات ایوانہ دہلک

نات ایوانہ دہلک

نات ایوانہ دہلک

نات ایوانہ دہلک

درملک

اسے دخت اس نس اس میں کہ دین مانگہ کیر

کہ نی چراغ اس نس

وای ناخواہوک و دعا اس

ہے کہ نے ٹن اسے ناخواست اس

وہے کئے لوز آتا حاجت

نی بے حساب روشناس

وای بے کچ پر ساز

اسہ وخت اس نس

کہ نی چراغ اس نس

ولد ادا زمانہ نئے خنا

وئے تینا آجوتی آن

در ملک کریر

داسہ نناچار ماگنڈ

خن و لوز آتا دیوال آک

و لے دادیوال آتیاں اے پاسو

آجوتی ناروشنائی ساز آتتوں اوار

نناچاری

اُسٹ، جام، دریچہ
 دریچہ نامون آٹخ اس تولفوه
 جام ائی ارمان اس تنخوه
 و اُسٹ ---
 اُسٹ انا تہٹی چنک اس میش کہ زمین ناگندہ کیر
 ہراڑے کہ چچ اس مف
 ہموڑے الم گڑانہ گڑاس ریمنلک

کن تون مُسہ رزان ارے
ولے داہر مُسٹ ہچ خالی مفہ
کنے بیرک اسے نار ہی آسلنگ آن
رخت اسے ناکیرغ آن سلنگ زیات دوست بریک
داگہوش کہ دریاب ناگنڈ آن بریک
زمین نادوست ازگا ایرٹھگوئے
مدام زمین ناسر سبز آمہر آتے کن
دوست بروک آراز آتے گواچی کیک
وخت وخت زباد و خوشبو تاد بلیء ہم اتیک
اسہ ہندن ء دے اس کہ
زمین نشہ اٹی نس
کنے پارے
کہ بیرک و قونچی اسہ لمہ ناچنء
قونچی کوس اناچنک کنگ کن کاریم ایتک
ویرک ٹغ تاپاش کنگ کن
ہموزدے آن

ای ہر اڑے ہرک اس خنودہ رب کیوہ
ہمو وخت اسکان تانکہ ای تینارخت انا سیماہ سر مفر
اینو ولد اجرک قیسو
گہوش تینا میکی تون سرمنے
زمین تینا سرور آتے شکر و باگل اس کنگہ
وای تینارخت انا کیرغ آن تولوک اٹ
کن تون مسر رزان ارے
است، جام، دریچہ
دریچہ نامون آٹغ اس تولوک
جام انا تہٹی ارمان اسے
دست انا تہٹی چنگ اس میش
کہ زمین ناگند بریک ایان تا
ہر اڑے کہ چچ اس مف
ہموڑے گڑانہ گڑ اس روینگ

دولد اُست آن دیک کہ

اوا خس تُغ ڈم کرینے

نے سما سکھ

ای نے نشان تسرہ

کہ آسمان

دے آن تُغ اے

وَنکان دروازہ اے

کہ چچ ناپاسو آن کُلفء

وخت وخت ای

زمینء گڈی اس کیوہ وبال ایتوہ

گڑا دیوال آن اے پاسو

آنت اس کہ خننگ

کناخنک اوفتے درست کپسہ

ماریں آت آت

خیاں غار غار

ماریں

ماریں آت آت

ماریں

ماریں آت آت

ماریں آت آت

ماریں آت آت

ماریں آت آت

ماریں آت آت

ماریں آت آت

ماریں آت آت

ماریں آت آت

شار

داڑان مُست

کہ کنا شار بے نگ مرے

کنے تمبواس درکارے

نم گلی و دیوال رُدفینرے

و اُسے آن در میرے
کہ پرکپ داملاس مرور
دا خلق الی ہر مال و دولت ناخن تہی
اسے لوز اس نوشتہ
داسے بایدے ڈوک آک دیر کنگ ایر
جمرتے چکاگ ہر فینو تینکن پچ کرینو
دازمانہ

اگہ پین ہفتہ اس زندہ مَس
گڑا دود آک سڑک نازی آسفر کرور
کنے نئے گلی و دیوال در کارے
نئے کہ پروجر
کنے بیرہ تمبو اس در کارے
کہ اودے ای نماختا تہی جک کیو
وتینا شارے ستر کیو

اگہ دے کی آن چکے

کسرتینٹ ردوک آج کلہ کپور

داگر ہندن راہی روان مرو

نئے کہ کسرتینٹ ردوک آج کلہ کپور

بیرہ دنز آک مچٹ بيسرک مرو

وزندگی دنز اس آف

زندگی بیرہ زندگیء

اینوپگہ آئی گلہسر کورء

تینا اڑائی تینا تمانے

ولے اوڑے ہرن چراغ اس لگفوکء

کنے سد اہی داچراغ کن رحم بریک

ہندن کہ ای آئی آن ارفنگ نا کوشتء کیوہ

گڑاکنے زندگی یات بریک

ولے گلہسر

بے غم چنک خلپک

اوچاہک چراغ وزندگی

بھاز جاگہ غامفت لگفوک ء
زندگی بیرہ زندگی ء
سروزر کہ ساز شنزنگ ء
غٹ ندرہ غاتے پالھینے
مُچ آچا گڑد ء خمار کرینے
اگہ اناگت آن بے توار مرے
زندگی ہندن روانہ مرو
بیرہ ہندن اسہ جٹ اسیٹ
زندگی کر آ یوسف ناڈیک ء ایک
ولے ولدا
یوسف تیناچ آتے چندا بش مَس
گڑا پاش مریک کہ
زندگی بیرہ زندگی ء
خد ونا سال جنگ ء بانفوک آشکر
ہنخو ولد اجنگ اکن تیار ء
لشکر تون اوار ہر کس ٹک اسیٹی ء

تیر، چاخو، ز غم واسپر
زندگی کس اے ناغتہ تہٹی خنٹیک
ہمو وخت اسکان تانکہ جنگ انا ولد ابنا مف
ز غم کنوک و سپاہی اس تے
خنک تے آخری وار زُر
اوڑے ارا سال ناچنا سٹرا اے نا عکس پاش مریک
زندگی آخا
پین اسٹ اے نادوئی تیر اس پیوند مریک
گڑا اونا اُست آبریک کہ
جنگ آن پد
تینا چنا تیکن پُچھ لوئی اُس
وگٹ انا کشکوک آچیک آتے پوسکن کروئی
زندگی بیرہ زندگی
نئے باسن نئے تیخ
نئے نیز گار نئے تو نگر

ڈس

نی کنے آن ہندن خوک اس
 اگہ کس اس کنے آن
 کناڈس ء خواہے
 ای چی بادوی کنگ کپہ
 ہنداوڑای چی تپہ
 کہ نا خلق ہر انگ ء
 ولے دیگر ناوخت آ
 دے پخیری وعاجزی اٹ
 ہر اپاسو آ کہ سرون ء تھک
 گڑ ای اُسٹ جم مریوہ کہ
 نا، تنکین ہمونگ منگ کیک

سہا پہا کھنڈا کھنڈا کھنڈا
 سہا پہا کھنڈا کھنڈا کھنڈا
 سہا پہا کھنڈا کھنڈا کھنڈا
 سہا پہا کھنڈا کھنڈا کھنڈا
 سہا پہا کھنڈا کھنڈا کھنڈا
 سہا پہا کھنڈا کھنڈا کھنڈا
 سہا پہا کھنڈا کھنڈا کھنڈا
 سہا پہا کھنڈا کھنڈا کھنڈا
 سہا پہا کھنڈا کھنڈا کھنڈا
 سہا پہا کھنڈا کھنڈا کھنڈا
 سہا پہا کھنڈا کھنڈا کھنڈا
 سہا پہا کھنڈا کھنڈا کھنڈا
 سہا پہا کھنڈا کھنڈا کھنڈا
 سہا پہا کھنڈا کھنڈا کھنڈا

بورانگا خنک نابا گل

اخس بے رنگ و دنیا
 رنگ آک کارہ خنک ملنگ تون

ہلے ناز اس گندار ہم، خنتے مل پر مرے
دنیا جلونٹ ائی او میت آتا ناخنتے خنک وخت اس
لولی اس پوسکن ء تفک
دا خس رنگی اف دنیا
کناد ابیا بان ناچک آک
ناختا تہٹی ہڑدے بال کیرہ مست و گنوک
شیر و باگل پارہ چولی خلا
رخت آتا خرن آبیابان دا خس انتے زیبا اف
تغ اس خناشار کنا بوجی⁴ ء ناختا تہٹی
ناز و کتار آٹ لڈنگ ائی ء لڈنگ آٹ باگل خلیرہ
دا خس دریاب زیبا اف
دریاب، بیابان یا دنیا دا خس کس اس زیبا اف
بورانگا خنک نا باگل ء

مچکدہ

تنگی-----

زندگی اے ٹیکی اے

کس پاہے خیسن ناچک اے

بریک دلدست آتو لک

کسہ غاتا پدین آمو سم تے ہتم نا

پرہ غاتا تہٹی ڈک

خمار یک ٹنخ تے

تنگی-----

ٹنخ ہم ٹیکی اے

دریاب مہار مرے دنکے بوجی اے

نازاٹ چول آک بڑز مریرہ وخت اس

گبین آاُست وڈغار ناڈوک شہد اس مریک زیریک

تنگی ناخسین ناچک بال کرینے

اؤ۔۔۔۔۔ تنگ ناوے

سما آف ہر اتم

ریڑ کر ساتمار کن کن سر جہ غان نا

نئے ای ٹک خلکٹ نئے کہ ناگمان ائی مرو

تنگی۔۔۔۔۔

دانگ ہر امر وز دروازہ اسے مٹہ اسے نا

مستی ملنگ،

ڈغار نادر و شم گڑانے کن گرو شک ایتو

نج آن کہ ملنگا دیدہ غاتے ترکیک

تنگی۔۔۔۔۔ زندگی اسے ٹیکی اسے

نی تینا تغ و دیرء تسنس زندگیء

تغ ہم ٹیکی اسے

خرنی اس نا تغ تا مچکہ^۵

داوخت آئی

پچکہ: ہر اڑے بہاڑیج مریک۔^۵

بے توار آسیحائی تو سُنٹ ناضعیف آج آتا

جوان و ٹیکی اسے کناخنک پدین و

وخت انا خوشی تیان دا بے موسم آ

چک آن ہندا

ہندا سر مست و دیوانہ غابو جی آن تغ انا

جوان و ٹیکی اسے

تنگی۔۔۔۔۔

اُست پابک ہر فہلم و گل میخ غل امر و زناد دروازہ و

ہج سامف ہندن کہ مون و پد انا

تغ اس راہی کرنی کن کن مر واری و

ای تینا دیدہ غاتے نے کن ہر فوہ راہی کیوہ

ولد اخرن مرے پانے کہ غاتا ہتم

پانے معنہ غاتے در ملک کیر تنگ

نادا مچکدہ پانے گراہ کے

ہندن گراہ کے کہ زمزیر بیر نے تہونانت تیٹی

تنگی۔۔۔۔۔

کئے خشتس نی

ای سنگت اٹنا

زمانہ اس مریک تو سنٹ نے آن پد، نے کن

ٹیکسی اس جوڑ کرینٹ

اسہ ٹیکسی اس خرن و ناز کروک و

دیر آنبار دن کہ زندہ و

روشاء دن کہ آدینک اسیٹی

پیرانگا خواہش آتیا نبار نادنکہ پار ساء

دن کہ کئے آنبار فیر وزہ اسے بے تراشوک و

دن کہ مشوک آپڑہ غاتیا نبار کنا

تنگی۔۔۔۔۔

زندہ ہم ٹیکسی اسے

تغ ہم ٹیکسی اسے

کے ساتھ ان میں اس کی

نہایت آسچو کی

میں یہ لانا اس کی

نہایت چو لانا اس کی

نہایت چو لانا اس کی

نہایت چو لانا اس کی

نہایت چو لانا اس کی

نہایت چو لانا اس کی

نہایت چو لانا اس کی

☆

نہایت چو لانا اس کی

نہایت چو لانا اس کی

نہایت چو لانا اس کی

نہایت چو لانا اس کی

نہایت چو لانا اس کی

نہایت چو لانا اس کی

نی امر شیر قفسہ؟

نی امر شیر قفسہ

جر آک ہندن کہ شنیر

یا کس اس ہندن استارتے
چُج کے چک آتا گدوٹی
یا کرار اس دن کہ ضعیف
ادار مرے دریاب ناچولی تون
ہندن نازرک ء ٹھپ اس
خازہ ء آگاہ مرے خوشبو تے کن
دنز اس ہندن بج آن
خنتے درست کے خلق اسے نا
نی امر شئیر تفسہ

☆

نی امر شئیر تفسہ
زراب شلوک آلوز آئیٹی نا
اخس شکی مریرہ معنہ غاک
پاش مفسہ اندیم ہم افس
روان ء نادڑد آتا سیجائی
ہر فرہ کارہ زہیر آتے کسرنا

نی امر شیر قفسہ

نی امر شیر قفسہ

ہند نکہ ٹخ تے مٹ کیک وخت اس

وام ہلے ہند نکہ ٹخ اس خنتے

دن کہ لگفوک و حوال اس

اناکت آن اڑینگے پازوار آئیٹی

رخت آتازی آتو بے برے

چراغ آتے لگفے نازرک آ

کسر نازی آدن کہ ملاہک آک

شنی کیر ناز آتے کر پاس آ

خودینگی آخنک دن کہ

خمار آتے شولے وخت انا

نی امر شیر قفسہ

کہوت دیوانہ

☆

کہوت دیوانہ

بنگ کنوک آرواج آتاسیجانی

کہوت دیوانہ

کہوت دیوانہ

کہوت دیوانہ

کہوت دیوانہ

کہوت دیوانہ

کہوت دیوانہ

کہوت دیوانہ

کہوت دیوانہ

کہوت دیوانہ

کہوت دیوانہ

دا اُستء کہ دم دربنگسایک

وگلہ غاتابدن زیرک پوتر و ہلوک آ

خناسٹ ای

بنگ کنوک آنارواج آتاسیجانی

گوہر آنبار رُ دنگ سَر دن کہ

دا اشار روشتائی تون خازہ غا

دروغ وراست آک داگلی ودا ڈیہک

دریاب شاہدی تون بے توار آملاسی نا

زمین نادر دُولدت تون چراغ

پوشنگ سَرہ رُ دسا

نے ونا خمار آزیبائیء

کنے، کنا گنوک آتئیائی ناسگرء

نی ہر

دبانگ کنوک آنارواج آتا سیجائی
رنگ ہر سوک و پن اسے آنبار تموک و ننا زندگی

ای تار مئی و شاتل اس کریٹ اسہ نن اس

گڑبانگٹ

کہ تہو ستر مر یک ہندن ولد ابریک

ساہ ٹیکی اسے ڈک کُنیک ہندن کہ

تینے آن ہم زیات چراغ

ونڈیک خرین آخارناز ہیر آتے

گڑاخنک خڑیگی مریرہ زندگی نا

اُست ہندا خاطر آن پاک

تینے رُدف زہیری و بانسری اسے ناسینہ غان

جتا تہو دروشنائی تیان مَر داغٹ دروغ و ٹیکی تیان

کہ داسہ گلہ غاتا بدن زیرک پوتر و ہلوک آ

بنگ کنوک آنارواج آتا سیجائی

کے جمر آتتوں مہرے

کے جمر آتتوں مہرے

خاخر کن پڑی اس

چنگ اس دیر

جٹ اس آسمان

واسہ گدست اس گلزمین کن

ای سرگردان درپردر اٹ

ہند خاطر آن کے جمر آتتوں مہرے

سیحاتے ای بُن تسنٹ
کہ نازرک آوخت چک تسنے تنے
ای دیر بٹا تاس اس ولوڑاپ ککناروح اٹی بسک
جٹ اس رُدفیٹ آسمان
کہ چک آتا توار خاچوک آکر ارے بال تس
کنار ہی آہر فے گدست اس زمین تولفے
خلوت آگ کئے زندان ایسی کرینو
دازندان آن کس اس برے کن کن
بیرہ خاخر ناپڑی اس، چنک اس دیر آترے
دافتے تینکن ہر فوہ جمر اس جوڑ کیوہ
انتے کہ کئے جمر آتتوں مہرے

شفق زور آگ لہے
 تیرے کسبوت، آگ لہے
 سب زور آگ لہے، آگ لہے
 آگ لہے، آگ لہے
 آگ لہے، آگ لہے
 آگ لہے، آگ لہے
 آگ لہے، آگ لہے
 آگ لہے، آگ لہے
 آگ لہے، آگ لہے
 آگ لہے، آگ لہے

نظم آتما خلق

دشار انا سپاہیک پرک آکء
 وداڑے ماڑی تاخشت آک چراغ
 استارک داڑے خنتا تہٹی گدو جوڑ کیرہ

داکنا نظم آتا خلق

داڑے خواہش آتا خاخر

داسکان لگفوک آف

داڑے ندرارہ غاک غٹ خامہ

بندغ آک داڑے چک آتا زبان اٹ ہیت کیرہ

ونٹک دے نیر وچ آکوسی کئیرہ

زمانہ تینا چناتا برام ائی

داڑے بنگ خواہس

ولے نی تینا خنتے تر کر لیس

واوکسراٹ گم مس

ہندا خاطر آن داسکان داڑے

تہوانا بندوک سلامت

ونا مہر آتا مہلب

کناسرجہ نازی آخا چوک

وین تلو آف فیلو

خلفه و آف فیلو

سلسلہ فیلو

سلسلہ فیلو

سلسلہ فیلو

سلسلہ فیلو

سلسلہ فیلو

سلسلہ فیلو

سلسلہ فیلو

سلسلہ فیلو

سلسلہ فیلو

سلسلہ فیلو

سلسلہ فیلو

سلسلہ فیلو

گر اس گلہ

ای گر اس گلہ دنگ خواہ

ولے خلیوہ

تینا جند آن

تینا است آن و چار ما کنڈ انا چا گرڈ آن و

نے آن -----

ہموز بیائی آن

کہ ناست الی رُ دک
و پٹیشن ناند ارہ غاتے مٹ کر سا کاہک
ای خلیوہ
ولے گڑ اس گلہ شنی کروئی
دن کہ باجر یک تالان مریر
دن کہ بال کروک آپوت آتارند آک
او فتا واپسی نا او میت آتازی آ نقش مریر
ای گڑ اس گلہ نقش کنگ خواوہ
بیرہ ہندا خس پانگ خواوہ
کہ نے کن ای ہندا خس لوز آتا خلق آباد کرینٹ
او غٹ کنا حاجت آتے تینا، سنکین جوڑ کرینو
گلہ بیرہ ہندا دے
کہ نازیبا ئی کنا لوز و خیال آتازی آ
دن انتے سیجا پک
دن کہ نی گدء کاٹم آکیسہ

تو بے وگدو

نامہرا گہ پڑہ اس عرے
گڑا ای کپوت اس سنگ کیوہ
و تو بے گدو اس
گدو ناتہٹی رخت اس رُدفنگ مریک
رخت آنا سیجائی
آسمان تالان مریک
واستار آتا پریک
چراغ آتا شیر و با گل تون
نما مہمان مَرور
ودائن ہمو وخت اسکان آگاہ مَرور
تانکہ زمین ناخفتا تہٹی
تینکن آسمان اس پنگ کے

رہا ہوں آج

رہا ہوں آج

رہا ہوں آج

رہا ہوں آج

رہا ہوں آج

رہا ہوں آج

رہا ہوں آج

رہا ہوں آج

رہا ہوں آج

رہا ہوں آج

رہا ہوں آج

رہا ہوں آج

رہا ہوں آج

رہا ہوں آج

دُٹ

ہموز دے کہ توار آک تینا مشغولی کن

گوازی اس بنا کنگ خواہر

ورنگ آتا تہی بیگار کننگار

ہموز دے

جوزہ فاتے خن تننگا

دلدا او تینا بے نگلی و ذکر

ن و چر اغ نانیام ائی (2)

کلیک بھار زرب آن دمدرینگار

و کناختا تہٹی تخارتینانت تا پوتروتے

کنا تیناٹک دل دست آتخوک

ن انا سیرھیک پنوک

و چر اغ نادر وازہ بشت

کناٹک،

بیگن آچک آتیا نبار تو ارخلنگ

تُغ تیان پیشن

فی کنے ہند اسلاہء تس

کہ بر

ای ونی داتینا تُغ تانیا م آن پیشتمن

ای خنتے تر کریٹ

نئے کوراٹ پڑچ انا کیرغ آن نتھاٹ

داسہ کنا امر وز بیرہ گڑ اس در پیچہ سر

و در پچہ غاتیان ایہون
رنگ آتا لشکر گاہ نس
ہڑ دے، سنکین اس پچک ہلک
ہڑ دے خلق اس آباد مسکہ
نقش و نگار آتا بازار نس
ای ہنگ ایٹ نسٹ
کہ وخت دوشہ ناخا ہوت آنء
مدام تاب گنسا کیک
ہر اتم راہی مر یک
وچچء کسر اس اونا چند انا آف
کنے کنائت تا خیال بسک
تائکہ ای ہراٹ
کنائک ٹغ خنگ سر
ونی پانگ نس
کنے کنائٹ تازی آر حم بسک
وای بیرہ کریٹ

بر بیڑی خلیں و بندغ مرین

دا خلق انا گد انک ہندن شنیء
کس پا ہے ملا تک آک بیڑی خلکنو
دولد ابیڑی تامیڑنگ ء اُست آن درینو
دا خلق ائی ہریگنہ

اسہ درویش ءِ مَجّ اس بریک
و گدا ان تاخنتے سرمہ کیک
نَن اٹ خلق آن
تُغ تاچانہ غاتے ہر فک سر ہلیک
ہند اسوب آن داڑے۔۔۔۔۔ مَجّ و نَن انا نیام ائی
نئے چراغ اس تُغ خنک
نئے تُغ تار و شنائی برا نر ہلیک
گڑا بر
ای و نی تینا تُغتے ہر فن
و بیڑی کین
ملائک آک گوازی تپہ
و داڑاں مُست
نن ملائک جوڑ مرین
ونے گوازی درست کپ
بر بیڑی خلیں بندغ مرین

دیگر ناکمال

ہر سہب انا کہ ای تغ آن بش مریوہ
کنے دیگر ناست خواہی بیسرک کیک
وای پٹہ نازی آ

اسہ رخت اس وادنا سیجاء جوڑ کیوہ
ولے سہب دیگر نادر وشمء خلپک

اگہ ای نوشتہ کنگ کریش
گڑا سہب انا جوڑ تانیام ائی
دیگر نوشتہ کریش

وخت وخت داشار کنے آن ہندن بیزار مریک

کہ کناختا تہٹی رمب اس بنا کیک
ولد اد اشارء ای بوجی اس جوڑ کیوہ
و بوجیء ناقول و کرار آتا دریاب ائی خسوہ
ولد اد ریاب و بوجی ہڑتوم آک
ناختا تہٹی خاچرہ
وای نادیدہ غاتا پٹنگ ائی
چراغ اس رد فوہ، ٹھپ اس لاب کیوہ
دڑد اس نازہ یفوہ
کاریمک بھاز مریرہ
عمر اس تہینگ
تانکہ ولد اکنے ٹغ ہلے
منگ کیک دنیا
دیگر نا خلق آہنگ کن
سہب انا چوکاٹء لغت تروئی مف
و کنا سہب و دیگر
ناجوڑ تانیام ائی نوشتہ مرے

خُڑکی

داکڑ ہڑدے کئے ٹی تینے پیڑک
وہڑدے جتاڑیک
یات بریک ولد اُست آن دیک
ہڑدے غنٹا تہی رُمب کیک
ولے کنا اُست اٹی سرمٹک
دا جرتے کہ تہو گنوک کرینے
مدام شنزیرہ
کئے خمار کیرہ
جٹ اس کنتون سلک

ولے کنے دیوانہ چک
دا تہو دریاب ناسرون آن بنگ

امروز بہشت ناشیر و باگل آتتوں و نڈک

ولے کناساز آتا بخش مفک

دا کھڈ کہ کنے تینا میار کرینے

کناملاسی و بینگنی جاگہ ایتک

کنا آہڑ و سیل و نوش کیک

کنا تغ تا کچھ

کنا بیسر کی و تینا تہٹی سگریفک

ولے کنا ہر وہ ٹی، منکین چک

نی نئے کسرا سے اس

نئے جمر نئے تہو

نئے کھڈ

نی کنے آن ہندن خڑک اس

کہ کنا سنگت و ہمسائے منگ کپیہ

نہاں نہاں نہاں آتے

نہاں نہاں نہاں

نہاں نہاں نہاں

نہاں نہاں نہاں

نہاں نہاں نہاں

نہاں نہاں نہاں

نہاں نہاں نہاں

نہاں نہاں نہاں

نہاں نہاں نہاں

نہاں نہاں نہاں

نہاں نہاں نہاں

نہاں نہاں نہاں

نہاں نہاں نہاں

نہاں نہاں نہاں

نہاں نہاں نہاں

نہاں نہاں نہاں

وخت انا ٹکرک

دڑوک آدیوال نا کیرغ آن

پین جی آف بیدس

زمانہ ناہمو گڑاس وخت آن

کہ نی کنادید انا خلق ائی

اُست آن دریس و سر ہلکس

وخت مدام سلک

مرک آن گوازی آن

جنگ آن جتائی آن

ولد اہم سلک

ہند نکہ خالی آپیالہ ٹی چاہ

تک ء رنگ و درو شم ایٹ سلک

ہر اتم بندغ و دی مریک

بیرہ اسہ کاریم اس کیک

قونچی اس ہر فک و وخت انا نکر تے کتریک

ولد اہر کس ناپاسو آہرس

وخت انا نکرک دنکہ ڈیپ آنبار مسنو

ولے ناجتائی ناتھو

کنا ڈیپ ء ڈیر یفینے

بیرہ ہمودرؤک آدیوال نا کیرغ آن

گراس ژند ء وخت انا نکر سلیسنو

سہاگہ سہاگہ

سہاگہ

جہاں آکر رہا ہے

سہاگہ سہاگہ

سہاگہ سہاگہ

سہاگہ سہاگہ

سہاگہ

سہاگہ سہاگہ

سہاگہ

سہاگہ سہاگہ

سہاگہ سہاگہ

گوہر ولوز

سہاگہ

سہاگہ سہاگہ

سہاگہ سہاگہ

سہاگہ سہاگہ

سہاگہ

داشارانہ کن تینے کناست انا گلی تیٹی

بیگواہ کنگ خواہک

ای۔۔۔۔۔

اگہ چک اس کنے آن دانہ خواہے

ای اودے ارا لوز ایتوہ

داشارتینا چراغ آتے انت اکن

توار آتا گنڈائی تفک وکناسرون آتھک

نے سماء؟

کنائٹخ انا جاگہ غاتوار تا بازار جوڑ منے

وای دا بازارائی

مسافر آتیا بنار سرگردان

گڑاس لوز پٹنگ ای اٹ

ہندن ء لوز کہ دنکہ گوہر آنبار زیبا مریر

داسہ ناجتائی

چک آتے کنے آن ناراض کرینے

ای دا گوہر آتے داسہ

تینا تنیائی ء بیر فنگ خواوہ

میں ہوں ان میں
 میں ہوں ان میں
 میں ہوں ان میں
 میں ہوں ان میں
 میں ہوں ان میں
 میں ہوں ان میں
 میں ہوں ان میں
 میں ہوں ان میں
 میں ہوں ان میں
 میں ہوں ان میں

نن ولا نچ آن جتا مروک وٹخ اس

چک آک گلہ کنگ سر

کہ بیابان ناختارنگ اتنے خرن؟

دای ٹغ خنگ آن مست

بیابان اس موسٹ
ای خنٹ کہ چک آک
خرن آپن آتتوں گدو جوڑ کپہ
سفر ہنداڑے رینگا س
کہ بیابان ڈب اسیٹی کنگ آ
ونی کنے ڈب آن ایمون پاریس
کہ ن لانیج اس سواڑی⁷ ملکنے
ودریاب چراغ آتا توشہ درکار
ای باگل اس منگ ویشتمنگ خواہسٹ
ولے نانغ
لانیج آن مست سر ہلکوس
ن لانیج
ہر قوم آتا رنگ خرن نس

سواڑی: کرائی۔⁷

دیا تو ائی اگسا لکھ

لکھنا لکھنا آسا لکھ

مٹا لکھنا

کھڑے لی لکھنا لکھنا لکھنا

کھڑے کہ لکھنا لکھنا لکھنا لکھنا

نکھنا لکھنا

لکھنا لکھنا

لکھنا لکھنا لکھنا

لکھنا لکھنا

لکھنا لکھنا

لکھنا لکھنا

لکھنا لکھنا

لکھنا لکھنا

لکھنا لکھنا

سرمہ دان

جنگل تینے آدیک ائی ہرا

وای شار اس مسٹ

چک آک شیر و باگل خلگر

دوشہ خاک چراغ اس توریر
ہموز دے ڈوک آک خرن مسوئر
ای تینے کیداٹ
ولد اناخنک کنے پیشن کشار
ای دوشہ ناڈنگ خلوک و خوار اس مسٹ
دنیا کنے پننگ کن
ناچوٹل آئی اڑینگ
آدیک و خاخوک ہر فیر تینا گد وئی دریر
ہے دے آن ن کور
ای ناخن تے پننگ ائی اٹ
پانے ولد کنے پیشن کشر
مانکمر ای تینے
ولد امیر دو چرپ کیو
و مرمہ دان ائی کیو

گنڈا سے ٹی تفوک زمانہ

دا اُستء کہ زنداناگٹ انا پاچہ اس پرغانے

زمین دنکہ آسمان آنبارء

کاٹم نازی آ

زمانہ گنڈا سے ٹی تفوکء

وتہوانا بلی وسنگت

گڑاس پُوشکن ویوس ء پَنء

زندانا مہلب آدود آتے کن

نن مدام خردینک تفینن

تر مروک آختادر یچہ غاتیان

ہزار آسیحاک مُستی روانء

تینا سنگت کس آف و

زمانہ گنڈا سے ٹی تفوکء

زمانہ خنک

کہ ہو عنک ناپڑس جور انا پھل ۽ مخوک آ

توار آتا خلیس ائی کہ جلونٹ آتا او میت سازا سے

گڑا کا ٹم گو فوک آتا نیز گاری ہم پا ہوا اس مرو

وخت انا دود آتے کن

دانگ ہر آسمان تمنگ ائی ۽ کرو د آتیاں

آسہ بڑ ۽ شاخ اسے

تو بے ٹاگٹ آن گلاب اس ہر فک و مہیر آتے ٹی خلیک

آسہ چول اس استار آتینی پیرک

ولد اپاہک دانگ ہر آمر ۽ زیبا ۽ ڈوک اسے

وگڑا اس ناراض ۽ صدف ولد اخوش کیک

زمین نابذ آ قول آتا باریم

چراغ دل دست نازی آٹے ہرک

کہ کسر ہر اسٹ ۽

اخہ گام اسکان

خفتا سنگت تسلی ایتے

اخذ دے اسکان

سلامتی آٹ دا اُست دسک

کہ باریم بھاز کبیںء

سویل ہلی اسے چابک خلیک

وتار اسیت خلک ز غمیء

دامش و دشت دریاب آٹ

مُج اس ودی مریک

کہ مُرباگل اسے ناست انا ٹھپ

سفا مرے

مَش اس ڈیرک

کہ جُلونٹ ہم توار آتا خلیس آن ولد انچے

مُورینک آک وخت انا کتارء

کہ سہی تابہاء دنکہ مُست آنبار

کس اس بُشت کپ

دیرانا دیدار

ہر پوڑی دریاب اسے ہندن تنیاٹ
وڈاٹ ہندن کہ کناؤس غٹ چولی قتون تہد
تیمہ غادیر انا طاغت اسے نیم اسے
ود ترنا ارازان ۽ پین اسے دمدرینگلوک ۽ پاسواس

ارادو

اخہ دے اسکان

سلامتی آٹ دا اُست دسک

کہ باریم بھاز گبینء

سویل ہلی اسے چابک خلیک

وتار اسیت خلک ز غمیء

دامش ودشت دریاب آٹ

مُج اس ودی مریک

کہ مُرباگل اسے ناست انا ٹھپ

سفامرے

مش اس ڈیرک

کہ جُلونٹ ہم توار آتا خلیس آن ولد انچے

مُورینک آک وخت انا کتارء

کہ سہی تابہاء دنکہ مُست آنبار

کس اس بُشت کپ

دیرانا دیدار

ہر پوڑی دریاب اسے ہندن تنیاٹ
 ونڈاٹ ہندن کہ کناڈس غٹ چولی تتون تہد
 تیبہ غادیرانا طاغت اسے نیم اسے
 ود ترنا ارارزان و پین اسے دمدرینگوک و پاسواس
 ارادو

اسہ ژندء کلو اسے زند کہ برہر مفک
شینکء زبان آن
جہد پھل اسے نن تموکء بندء
گہوش مش اسے ہر وہ نازی آ
کہ ہر وخت ڈیرنگ الیء
دیدہ غاتازندانء کس پا ہے دیرانا دیدار
بھلنء کنا بادبان ناچانک
درچانک آتے نن آن دمدرینگوک آہر وہ وُست انا
بے نگ آنیمون نابدنء ہم
لڑنگ الی تمانے
مُریگانہ منے کرزو تیر آنبار
تیناٹ ہندن
کہ آسمان کناء بیرہ
اگہ اُست خوا ہے استار اس ای
دنکہ پھل آنبار کشکوه

توار آک برف تفسنو

نیفتا سارا

دائن دن بے حساب مُنڈرینگانے

ہر انگ کا وچ سامتیک

تواریک نیم آسمان آبرف تفسو

چراغ اک کیرغ آن چادرء

واومیت خواجہ ء اُست اسے

کہ بند خیرین و در اسے نامون آتو سنے

و مُرنداره غاتيان

بے توار آدریاب آن

سُچھ آک و سَنگ ائی ء

کس یا ہے خیال مہاری سے

دایخ انا جہند مائی

چرک نا آخرائی نیزہ اسے

لکو آنبار ناز آتتوں

وجٹ اس بک ہلیک کسرنا سختی تے

بُھل خلیک تارمہ غاوخت اناذا منء

مسافر اسے

پاہک کنے دبو

کہ خاخر مش تیان مُرید تمانے

ولے دائن دن بے حساب مُنڈرینگانے

توارک برف تفسینو

چراغ آک کیرغ آن چادرء

نئے ای نئے مہاری سے

سفر نئے ہمسفر

بیرہ مُرید آٹ

چمک آک وکنگ ائی نسر

دا تو ہے کہ ہمیشہ تمہاری

اُسے انا بولی توں اوار منگے

داسہ چولی تاساز

کہ مرانا با گل اسے
ٹھہپی اُست مرے سفا
داخت انا با سنی و لگ دُب
ای نیلبوم^۸ آدریاب ناکٹ ائی
ویر انا خواہش آتا تار آتے
ہزار دُر و صدف خُلاٹ
ہزار گوہر و ناز اتون گرو شک ایترہ
دن کہ زیبا غامہ پیر آتا نبار
ہزار درو شتم و ہزار وڑ
دازندگی شرف خُلانے
چولی تانت تا تو ار آتتوں اوار تدمر
ویر انا ہر وہ ٹی دڑنگسا کر

نیلبوم: دریاب نارنگ ہڑ سوک آدر و شتم۔^۸

غنا غم

غنا ٹمک جہد انا بھر مکء

پنوک آسیخا تا خمب

تاب وریس آخوا ہندار یک جتا مسرد نکہ

شیشہ غاتا اُستء ہر

زار اے ہشنوک آبشخند و غاتا ٹھپ آتے کن

گیمروک و خوشی اسے چرک بریک
اوزیبائی اسے تار مئی کن ستر
گنڈاس ملنگ اناگت آن
واسہ چراغ اسے
اراجراغ و سد چراغ
پنوک آسیحاتا خُجب
کنے پیڑرہ
ای ساہ کشانٹ غٹ ویران آگلی تانت تا توار آتیئی
اودازندولے
دام اسے آبریشمی و دوتیان لغوشت کیک
ہمواسٹ ازگاڈی بیرہ
دوتیٹ پٹوک آہنر
گم مروک و زغم اسے نایات وایتک بن پیرہ غاتا
پنوک آسیحاتا خُجب
کنے پیڑرہ
خنتا غمک جہدانا بھرک و

رخسار

نہایت دلورانی و دلورانی

خدا کی

نہایت

رخسار کی دلورانی

نہایت دلورانی و دلورانی

نہایت دلورانی

نہایت

نہایت دلورانی

نہایت دلورانی

نہایت دلورانی و دلورانی

نہایت دلورانی

نہایت دلورانی

نہایت دلورانی

نہایت دلورانی

انتظار

نی افس ہرے آہستہ

دریاب ناچولیک ہم سیحانی پیرہ

کہ چک آک نالانو

نی سنگس

تہاری بیگانہ غادیدہ غاتتوت

کنے ہرانے

ای خناسٹ

ناکرار نادیر شیوال تفسس

ولے کنا انتظار نا انگر آزندگی

تا نکہ گرو شک تسنے

ای توسنٹ

داسہ کہ بسنس نے پاوہ

نے آن بیدس کس ارے

گوہر آتے داپالو اے پالو کے اُسٹ انا تب آٹ

وگوازی گوازی ٹی ہچ اس سہامپک

دریاب ناچولیک ہراڑے پیرہ

نی اخس ہرے آ بسنس

دریاب ناچولیک ہم سیحائی پیرہ

نرخ

ای بیرہ نے کن گنوک منگ خوا پرہ
کہ دانا زیبائی نالنرخ آف
نی کن کن ہندن شوخ اس
کہ کنے ہر حساب آ
نا خیال آتئی مروئی
گنوک مروئی
وزندہ مروئی

شئیر

کنا شئیر آسہ شیطان ء چنا اسے
ہمو چپی ء دو خلنگ نا کوشت الی ء
کہ کنا توارنا سرون آ
چک آنبار دنکہ بال ء

آسمان (2)

اگہ اناگت آن آسہ نُن اس
غٹ استارک
کناخن تیٹی پاش کیر
ای تینا دیدہ غاتے ناگٹ ائی خسوہ
و آسمان زمین نازی آدر فوہ

بند غ سخت پاش مسکه

گڑاٹیمبواسے تیرخل

سیل کر کہ مخلوق

میت و دنا قبرائی محکم

خسہ اگہ ٹیمبوک اَمپ ولڈ کیر

گڑانے آن بارانگا بھاز آک ڈیہہ آن مڑنگور

زمانہ

زمانہ ہر شے
کناتنیائیء بدر دیک
و در پچہ غان نر سک
ولے شار آن پیشن پیشتمنگ کپک
سہب اتون گل آن مُست
کنتون ڈکت کنیک
تینا بدر دو کناتنیائیء اُست آن دیک
و کناسگت
دروازہ غان تہٹی پترینگ

دیده

کنادیدہ کسرتابیا بان اسے
غٹ کسرتاسرون
اسہ شار اسے ناگٹ اٹی تخوک
وشار چراغ اسے نانت تازی آ
ہمو وخت اسکان سلوک
تانکہ تینا آسمان کن
توبے و استار اس پلنگ کے

Scanned with
 CamScanner™

اناگت آن سیرغ و پری اس خنک
آسمان وزمین نانیا مائی وخت
جمراس مریک و پین چورک اس جمرگوٹک
پر شنزہ ایتک
وغٹ کسرتیٹ پڑہ غاک زدرہ
ڈوک وغل مریرہ ولے
کیسہ ناسیرغ و پری
بال کیرہ غٹ ندارہ غاک نازاٹ
خلق و منکین
دریاب و کوہسار
بیابان و کوچہ
ساز و باگل، اُست و خنک
زہیر و ارماتک
اگہ ای کیسہ اس مسٹ
گڑا ای ہم بال کیوہ

راستی نا طلب

راستی پڑہ افک

ہند اسوب آن ای زمین و ختوہ
 انسان نازند ہندن و، منکین اسے
 کہ اوڑے راستی ناکر گدیرینگیک
 بندغ بیوس و کہ مرک آن پد
 اودے زمین ناتہٹی پئے

ولے ای ہندا کہوک آ بندغ آتا
بے قرار آقبر آتیاں گدربنگا
وانگہ کڑمب خُتنگ خواوہ
انتے کہ راستی پڑہ افک
نئے چک اسے نئے کہ گڈی اسے
کنے ہمورا سستی ناپٹ وپول
کہ زمین آنبار مہربان
دنکہ آسمان آنبار پراہ
وناز ہیر آنبار زیبا مرے
ای تو، دے وسال انا از باب آتتوں
زمین خُتوہ
ونارنگ انا نو دکن کن شنزک
ہر بندغ ہندن راستی اس الم خواہک
کہ اونے آنبار زبیدار مرے
تانکہ بندغ اوڑکن کہوئی مرے

فی زیات زیبا اس

فی زیات زیبا اس

ہر ہمو تاوس آشاد بانی تیان

ہر ہمو کڑمب انگاکڑتی تیان

فی زیات زیبا اس

ن انا پھل انگاستر آن

وسہب انا روشنائی نا پاڑ سائی آن

نی زیات زیبا اس

ہموراستی آن

کہ مہرانا ایسرے

ہمو چراغ آن

کہ نن انا گلی تیبی گم

ودے آن خنک

نی زیات زیبا اس

ہمودر و غ آن

کہ ہڑدے نامہرانا پین آ

ای تینتون تڑوہ

نی زیات زیبا اس

کنے آن، کنا او میت آتیاں

نی زیات زیبا اس

تینے آن، تینا زیبائی آن

زندگی ناچ و خلق اس آف

چک آگ وخت اس سفت و بنا کریر
استارک وخت اس نمازی تے گوار
نقش و نگار آتازی آکنا خلق انا
سرہلک نرم آگام تتون
بینگن آلیکوک دریہو کر سا کریر
پیرانگانیاڑیک اسہ ارا خلق انا
نسل آتا گرائی تغ تے خسار

گور بیچ استوبے ننگ آبدن تون
گلی ناتہٹی وخت اس تالان نس

غٹ مٹہ غاتا خنک تر نسر
تینا خاخر ناسرون آتوٹ ای
مچٹ ذکر، مچٹ اس عبادت
پنء کرد کار نائینایات کریٹ
سفت گڑ اس بادشاہ غاٹار کن
درود آتا خیمہ اس تفیٹ
سفر اس بنا کرینٹ سلام آتتوں
نیم ٹنخ آدرود ریچہ غاتا
کنے آن ار فیر آگاہ غاموکل آک
بے چراغ دیر کن راہی اس
ناپازوار آتے دیر کن پڑہ ارے
زہیری آاُست بشخندہ کرے
ملنڈ کرینو خواہش آک ٹھپی آ

نی ہمود اس نادیدہ غاتا تہٹی
آسہ نت انازی آوخت سلوک

سکہ غانا تہی دے ودرینگ

مراستار اس کیک نے ہرک

سویل ناستار آنبار گرو شک ایک دن کہ غم نا

چراغ اس مرید زہیری آن تیئی

تہار آسفرائی تو بے اس

اینوای یلہ کرے ٹ ہراو خلق

ویار اسے نارنگ آٹ پگہ نا غم

ٹمب کیک غٹ بے اراو در آتے

نادردانا تو شہ غاتتوں ای کرنا

منگن، خیری اسے ناپلو آتفیٹ

کوہسار ودریاب و بیابان آٹ

خنک ہڑدے لوئیں اس بدل کریر

ہر وہ میرداموژ غاڑا گہوش

اُست انا دشت الی وخت ملاس آ

چیدہ جوڑ کرینے وکرتے کسغینے

خیری ازنگا تو شہ غاک ہم پٹار

ہمو غم بیرہ جمری پٹ اسے

ننا کا ٹم ناچھت انگہ شترک

وخت اس کہ کنا کا ٹم آن دے رُدا

نگک نیمون اس میڑ انودم دریگلوک و

خیری اس رخت اسے ناکیرہ غان تالان کرینٹ

جٹ اس سہی ہلیو تو سنٹ

خد ونا سال و تو و دے تا

دریچہ و آسٹ آسٹ آسٹ کریت

ہج اس سلو تنگان ہناٹ گڑا

کنا ٹنگ دیگر نا وخت آپرہ

کماش و اسبل اس ای خنہ کہ

دستار و شیف کرینے ورہی آتخانے

پو تر و تون نت تا گوازی کیک

تینا ہوش و کنتون کیک و دن پاک

” لاغر آاد میت یا گٹ آسلاہ
ہڑ قوم آک تینا خواجہ ناد ثمن
فی نت تے دا کسرائی کہ تھاس
تیمبہ غاہر وہ پوتڑو الیک
سختہ کرو داس مر یک کت انا مش
دیر مر یک خرنی تاڈوک وشولنگک
فی ار فیس ہم ای نے پاوہ
زندگی ناچہ خلق اس اف
مٹا خلیہ کسرک ومٹا خلیہ بندغ آک“

گنوک آگلی تئی نے پٹو
ہڑ دے کسرا سیٹ درینے نیمون اسے
رنگ اس ڈک کنگنے ہڑ دے کنتون
زم زم آدریاب وپٹ ویران آ
ٹھب کروک آپرہ غارخت مہر آتتوں
مُرنہار آجل وملاس آبیابان

گرو غار آقتون سرمئی آمشک

چنکو خلق اس مٹہ ودر آقتون

زیاو چنکو خلق اسے ہندنء

کہ یاتء ایتک نازنچک نا

دل دست آجاگہ کیک کس پاہے

یا کہ تنگان کاہک خنتا تہٹی

لاغر آبدن تون اسہ گنوک اس

بہادر کرینوزند انا نا او میتیک

بشخندہ جوڑ کیک وٹھپ میڑک

شار انا آباد آدیده غاتا تہٹی

انتظار ائیء دے انا تخم آتے دسک

دنیاچ آجنگل مریک پگہ

گلہ غاتے سینگار کیک و تینتون ٹک خلیک

”بس دانا چرخء خنرے پچ گو فوک آ

چک آتے جٹ اس تولنگ کن ایپک دا کنا است ائی

گداس جوڑکیک ودے آن سرمریک
اُست آک ڈنگرتیٹی اڑینگره سیدھاغا
دے نیمروچ بے نگ کیک اُست آتے
کرپاس آتے کنا اُست انا دامد ام دزک“
مچٹ بشخندہ کیک بندغ اس خنک
وپاہک مہالو سرٹل
ہچ بھروسہ اف کسرک نادراخء
اٹ دے زندہ مریر دیرء سما
ڈنڈو ملام بھازارے چرک نازی آ
زند ان اسیٹی پردنگانے
ای تینا دچنکا امروز آتتوں
نن نیمہ غاروہ نم سلورے ہندن

دنیا نا اُست بیگانہ مریک وخت اس
کس پہہ مفک تینا فکرء

اِنی عمر اس تانکہ تتویسٹ کہ کنے
 دنا انتظار ناڈیریک تورینو
 دا امروز نا بیگن آخشک و خالی آ
 گنڈاٹی آنت تنخو کہ کن کن
 سرہلکٹ بیرہ یا قوت آ زہیر آتتوں
 غننا تہٹی خڑینک آک سرگوہر آ
 سرگردان بے طلب بے مراد
 پیچ گو فوک آنا خلق و سر مسٹ وخت اس
 چاہندار و پخیر و بندغ اسے خنٹ
 دنکہ چورک اس جمر آبار مون تاروشن نس
 مہربان نس دن کہ چانڑدہ ناتو بے آبار
 ہیئت کے وخت اس آبریشتم شولنگک
 ”ہرائگان بریسہ؟“ کنے آن ار فک
 کوچہ اسے ناپن اس تینے آن کریٹ
 بے دیاری ناڈرڈ آک بے نگ آ

بے توار چونڈک اس پاچار کنے
ای کہ بش مسٹ بیرہ پراہ غاسیحائی مہرانا تو لفے کنے
پڑج اسے آنبار ای زندگیء گو فیٹ

چرخ انا توار آتتوں دے پیشتمک
کن تون اوار گلی و دریمئی
اِرا خلق انا خواجہ دے
نیل اس ایڑے و نیل اس داڑے بریک
کرار اٹ لینگ وخت اس مَش اس
آلم خاچک چرخ بے توار مریک
کن کن یات آتے بریک اُتیک نُن
ہمو شار انا یات آتتوں گوہر اسے
کہ تو نگرے ناگند و خوشبوتیان
اوڑے ہڑدے یات آتتوں گلی اسے نا
خن رُدفیٹ ای دیدار اسے نا اومیت کن
قبر کریٹ توار اسے نادر آخفتے

تینے آن ار فوہ اوڑے تنیاٹ

بیرہ نے کن گم اٹ داڑے

”کاٹم خل کر یس در وکپوت اسے نا

جر آک نقش و نگارء گلہ گو فینو

چنک اس موسم ناخرینک آک رہینگار

دا گنوک اسے کہ پن تا عومرء

ہیت کیک و بے نگ کیک اُست آتے

خنتا تہٹی کو کڑو کیک وخت اس

غٹ راز آتے پاش و ظاہر کیک

مَش ور یگستان نادر داس ارے تا

رخت و پاٹ تابولی ٹی تران کیک

اینو بے و خسیل آتا رو تنگ کن

سہب اتون مہالو ای سر ہلٹ جنگل ناپاسو

مُر عومرء خنوہ کہ تولوکء

نظر تے کنے آتما، توار کرے
 او تینتوں مشغول نس تانکہ ہناٹ
 بیست انگا آپینڈی تے دوونت تا
 پنج اسے نارنگی وریڑ اس پیڑانے
 ”بربرگانہ سپاہی جوڑ کین
 خواجہ اُن نن دتک وشار اسے نا
 مچٹ اس انگہ خواہک لشکر آن
 بردوست توپہ تینانت و دووتے
 پگہ چارماکنڈ آن دشمن بریک
 داکنادتک نارنگ وزیب و
 غٹ دنیا و دیوانہ کرینے
 بے غم ای ونی امر تولنگ کینہ“

داہراوخت و ای تیرہ
 تیرہ ہرا دیارائی اٹ ای

زہیر آک و عومر نادٹک آشار انا

ولد انا خراس لگھنے کہوک و

تینا اُست انا دُرڈ آتے کن گوہر آ

ای سپاہی ہم جوڑ کنگ کتوٹ

نہ کنادوٹی سلہہ اسے

بیرہ خواجہ اُٹ اُست انا پوتڑوتا

ادار اُٹ بیرہ ہند اٹک آتتوں

ولد ابیرہ کیونک ائی اُٹ

سلام آتے کن نامسک و مہلب آ

تینا، سنکین کن خواہش آتا

ترکل و داغ آتیکن نازہیر آتا

پانے موڑ غاڑوک پیرہ ہر وہ

ختارنگ پانے مٹ منگ و

اُست ائی زندہ مریک عشق دودا سے

دُرڈ انا بنیاد مرک اکن ہم ایپک